

22. Húsvét vasárnapja.JÉZUS FELTÁMADÁSÁNAK HÁRMAS BIZONYSÁGA.

Máté 28,⁶⁻⁷~~5-7~~
 Máté 28,1-10

A húsvéti bizonyágtételekre készülve, két nagy fel-
 szabadításban volt részem. a/ Szabad volt meglátnom, hogy ne-
 kem nem kell erőlködnöm, hogy bárkit is meggyőzzek Jézus fel-
 támadása felől. Csak meg kell hirdetnem - imádsággal és sze-
 retettel - a Jézus Krisztus diadalát; be kell jelentenem a győ-
 zelmi hírt: "Él a Jézus, a mi Fejünk..." Tanúnak kell lennem,
 aki csendesen odaáll kétezer esztendő húsvéti hírnökei közé,
 és mondja az örömhírt: "Láttam az Urat!" - b/ Szabad volt azt
 is meglátnom, hogy mindjárt a legelején bátorítsalak bennete-
 ket is. Senki ne féljen, ne ijedjen meg, ha felfedezi magában
 a hitetlenséget, a kételkedést; ha úgy van itt, hogy szíve mé-
 lyén csak ezt tudja mondani: én bizony ezt nem tudom elhinni!
 Testvér, nézd azokat az első húsvéti tanítványokat: mennyi ké-
 telkedés és keményszívűség van bennük. A húsvéti hit nem magá-
 tól támad az ember szívében, hanem az élő Jézus Krisztustól.
 Csak egyre ügyelj, hogy nyitott, őszinte szívvel állj a nyi-
 tott sírnál, s ha mégis hallasz angyali üzenetet, ha mégis meg-
 jelenik előtted az Anyaszentegyház élő Ura, akkor "ne légy to-
 vább hitetlen, hanem hívő!"

Húsvétra gondolva bizony elmondhatjuk, hogy a "bizony-
 ságoknak /tanúknak/ nagy fellege vesz körül" /Zsid 12,1/ beuntün-
 ket. Mi most arra a hármass nagy bizonyásra tekintünk, ami a
 6. versben így hangzik felénk: "Nincsen itt, mert feltámadott,

amint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr."

Nincsen itt.

A sír itt van. Az örök itt vannak, a kő is itt van, és a lepedő is, amibe bele volt csavarva a holttest. De Ő már nincs itt.

Nincs itt, és nem találja a keresztyén hagyomány sem. De erre azt mondhatná bárki: nem is akarja megtalálni. Jó, talán el is fogadhatnánk. De nem tudja felmutatni a világ sem. Hiszen, ha tudná, ha tehetné, boldogan megtenné! Egy-egy ósrégi leletért, csontért, tekeresért városokat ásnak fel, ország-résznyi nagy tőrületeket forgatnak fel. Vajjon nem forgatnák fel egész Palesztina földjét? De mind hiába, mert "nincsen itt."

Nekem ez az angyali híradás is nagy bizonyíték Jézus Krisztus feltámadása mellett.

Amint megmondta.

A világ legtermészetesebb hangján, legegyszerűbb nyelven, páthosz és jelzők nélkül, előre megmondta, s nem is egyszer. Én csak egyet idézek most: "Imé felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad." /Mk 20,18-19/ Ha ugyanis csak ebben az egyben tévedett volna Jézus, megbízhatatlan lenne egész tanítási rendszere. Mert aki egyben téved, bizony tévedhet másban is. De Ő nem tévedett: megmondta és úgy történt.

Nem váratlanul, meglepetés[szerűen] jött húsvét, hanem úgy, ahogyan megmondta. Az angyal is erre utal: Ne csodálkozzatok, minden úgy történt, ahogyan megmondta !

Nekem elég bizonyíték Jézus Krisztus feltámadására, hogy megmondotta. Akkor nem hinnék feltámadásában, ha nem mondta volna meg, ha váratlanul, meglepetésként jött volna. Akkor bizony megkérdőjelezhetnénk Jézus Istenfia voltát. De erre is igaz, amit János evangéliuma 14. részében mond: "Az én Atyámmak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek." /2/

Húsvét nagy figyelmeztetés: Higyj az Úr Jézus szavának! Aki ugyanis saját feltámadása felől nem tévedett, a te feltámadásod dolgában sem téved. Úgy lesz az is, ahogyan megmondta: "Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a hárhozat feltámadására." /Jn 5,28-29/ Így lesz, mi erre a bizonyíték? Az, hogy Ő mondta.

Jertek, lássátok a helyet...!

A húsvéti történetek mind arról tesznek biznyságot, hogy Isten kész a mi emberi gyöngeségünk szerint bánni velünk. Az asszonyoknak az angyal megmutatja az üres sírt: "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr." A hitetlenkedő Tamásnak Jézus Krisztus megmutatja átszegzett kezét: "Hozd ide a te ujjadat, és nézd meg az én kezeimet..." /Jn 20,27/ A Tiberiás tengerénél a halászműhely ment hét tanítványhoz így szól: "Jertek, ebédeljete." /Jn 21,12/ Mind három alkalommal ez a biztatás hangzik: Jőjjetek, jőjjetek! Ugyanis^a kételkedés, a bizalmatlanság eltávolít bennünket Istentől, /még az emberektől is/ Isten pedig azt akarja, hogy ^{ne} legyenünk tőle távol, hanem közel, egészen közel.

Jézus Krisztus egész élete, testet öltése, megöletése, halála és feltámadása egyetlen nagy kijelentés arról, hogy közel jött hozzánk az Isten. S Ő húsvétkor is bátorít minket: Jertek, lássátok a helyet... jer, lásd a kezeimet... jertek, egyetek velem, éljetez a jelenlétemben! El ne felejtsük, hogy "feltámadása nem azt jelenti, hogy kitört sírjának börtönéből s aztán eltűnt ebből a világból úgy, hogy többé nincs hozzánk semmi köze. Hanem azt, hogy hívei újra találkozhatnak vele és megbizonyosodhatnak élő valóságáról. Számukra támadt föl!"

/Victor János/

Legyen azért húsvéti imádságunk Szőnyi Benjámintól szép éneke:

„ Jézus, én megholt életem,

Jézus, feltámadásom,

Benned bűntől mentté lettem,

Benned igazulásom.

Ó, adj hát segítséget,

Lelki elevenséget

Az első feltámadásra:

Az új életben járásra." /349,5/

Amen.